

# Rom upprättar synen – nummer tretton

## *Roms kontroverser: Att förstå den slutliga prövningen av vilddjurets bild*

Jeff Pippenger

2024-09-01

När vi sammanför betraktandet av de olika strider som har förekommit i adventhistorien, rad på rad, för att avsluta vår förståelse av den nuvarande frågan, har vi tagit utvalda kännetecken från fem profetiska linjer. Den första linjen är också den sista linjen, ty båda striderna grundade sig direkt på vers fjorton i Daniel elva, på ”ditt folks våldsmän”. Vi har betraktat striderna kring Uriah Smith och James White samt striden om ”det dagliga” i Daniels bok. Vi har betraktat den strid som uppstod efter avseglingen av de sista sex verserna i Daniel elva år 1989, rörande kungen i norr. Därefter betraktade vi de fyra insekterna i Joels bok. Det finns så mycket mer som skulle kunna tilläggas till var och en av dessa linjer, men vi avskiljer helt enkelt vissa kännetecken som bidrog till de ståndpunkter som förkastade de sanningar som är förbundna med ämnet Rom.

Fem historiska förlopp, men det första som också är det sista, representerar sex linjer. Den profetiska ramen för dessa kontroverslinjer är de sista dagarna, och därför ska linjerna tillämpas under prövningen av vilddjurets bild.

”Herren har tydligt visat mig att vilddjurets bild kommer att upprättas innan nådatiden avslutas; ty den skall vara det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga öde skall avgöras....”

”Detta är den prövning som Guds folk måste genomgå innan de blir beseglade.” Manuscript Releases, volym 15, 15.

Prövningen av odjurets bilds formande är, liksom de övriga sex stridslinjerna, en prövning som rör det profetiska ämnet Rom. Den stora prövning som inträffar innan Guds folk förseglas gäller formandet av det romerska odjurets bild. Odjuret är den påvliga makten, och Förenta staterna formar en avbild av den påvliga makten medan landet fortskrider mot den snart kommande söndagslagen.

”För att Förenta staterna skall kunna upprätta en avbild av vilddjuret, måste den religiösa makten i sådan grad behärska den civila regeringen att statens myndighet också kommer att brukas av kyrkan för att främja hennes egna syften.” The Great Controversy, 443.

Denna söndagslag i Förenta staterna visar att vilddjurets bild har blivit fullt utformad i Förenta staterna.

”Men just genom själva handlingen att med världslig makt genomdriva en religiös plikt skulle kyrkorna själva upprätta en avbild åt vilddjuret; därför skulle genomdrivandet av söndagsfirande i Förenta staterna vara ett genomdrivande av tillbedjan av vilddjuret och dess avbild.” The Great Controversy, 449.

Vid söndagslagen har vilddjurets bild fullt ut formats i Förenta staterna, och Förenta staterna är då helt avskilt från Gud och börjar sitt profetiska verk att tvinga hela världen att forma en bild av vilddjuret. Vid söndagslagen i Förenta staterna börjar Satan sitt förunderliga verk med att leda världens nationer att upprepa processen att forma en bild av vilddjuret som omfattar alla världens nationer.

”Genom det dekret som genomdriver påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation att helt skilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen skall sträcka ut sin hand över klyftan för att gripa den romerska maktens hand, när den skall räcka över avgrunden för att fatta hand med spiritualismen, när vårt land under inflytandet av denna trefaldiga förening skall förkasta varje princip i sin konstitution såsom en protestantisk och republikansk regering och skall bereda väg för spridandet av påvliga osanningar och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans underbara verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, s. 451.

Vid den snart annalkande söndagslagen i Förenta staterna kommer Satan, i samverkan med Förenta staterna, att tvinga varje nation att följa Förenta staternas exempel genom att upprätta ett system av kyrka och stat och påtvinga söndagsdyrkan.

”Satan kommer att verka genom mirakler för att bedra dem som bor på jorden. Spiritismen kommer att utföra sitt verk genom att låta de döda utges för att vara närvarande. De religiösa samfund som vägrar att lyssna till Guds varnande budskap kommer att vara under stark förvillelse och kommer att förena sig med den civila makten för att förfölja de heliga. De protestantiska kyrkorna kommer att förena sig med den påvliga makten i förföljelsen av Guds budhållande folk. Detta är den makt som utgör det stora systemet av förföljelse som kommer att utöva andligt tyranni över människors samveten.”

”Det hade två horn såsom ett lamm, och det talade såsom en drake.” Fastän människor bekänner sig vara Lammets efterföljare, blir de uppfyllda av drakens ande. De bekänner sig vara milda och ödmjuka, men de talar och lagstiftar i Satans ande och visar genom sina handlingar att de är motsatsen till vad de bekänner sig vara. Denna lammlika makt förenar sig med draken i att föra krig mot dem som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd. Och Satan förenar sig med protestanter och papister och handlar i samförstånd med dem såsom denne världens gud, i det att han dikterar för människor som om de vore undersåtar i hans rike, att behandlas och regeras och styras såsom det behagar honom.

”Om människor inte går med på att trampa Guds bud under fötterna, uppenbaras drakens ande. De fångslas, ställs inför råd och bötfälls. ’Och det förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och trälar, att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor’ [Uppenbarelsesboken 13:16]. ’Och det fick makt att ge liv åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild’ [vers 15]. Så tillskansar sig Satan Jehovas prerogativ. Syndens människa sitter på Guds plats, utropar sig själv till att vara Gud och handlar över Gud.” Manuscript Releases, volym 14, 162.

Den påvliga makten är vilddjuret, Förenta nationerna är draken och Förenta staterna är den falske profeten. De som blir förvirrade beträffande innebörden av antikrist, som är både Satan och Satans

jordiske representant, påven i Rom, kommer att hamna på antikrists sida.

Förenta staterna är inte syndens människa. Syndens människa är antikrist, och han är Satans jordiske representant. Att förväxla den makt som sätter påvedömet på jordens tron med påvedömet självt framställs av Paulus som ett bevis på att man inte älskar sanningen. Att förkasta den profetiska relationen till det hedniska Rom, vilket höll den påvliga makten tillbaka till dess att det hedniska Rom undanröjdes för att den påvliga makten skulle uppenbaras, såsom detta framställs i 2 Thessalonikerbrevet kapitel två, är att förkasta den Helige Andes utgjutelse och ta emot den oheliga andens utgjutelse, vilken Paulus betecknar som en kraftig villfarelse. Med detta sagt talade var och en av de forntida profeterna mer direkt om de yttersta dagarna än om de dagar i vilka de levde.

”Var och en av de forntida profeterna talade mindre för sin egen tid än för vår, så att deras profeterande äger giltighet för oss. ’Men allt detta vederfors dem såsom förebilder; och det blev nedskrivet till varning för oss, över vilka tidsåldrarnas slut har kommit.’ 1 Korintherbrevet 10:11. ’Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan oss de tjänade med det som nu har blivit förkunnat för er genom dem som i den Helige Ande, sänd från himlen, har predikat evangeliet för er—ting som änglarna längtar efter att få skåda in i.’ 1 Petrusbrevet 1:12....”

”Bibeln har samlat och bundit samman sina skatter för denna sista generation. Alla de stora händelserna och allvarliga skeendena i Gamla testamentets historia har upprepats och upprepas i församlingen i dessa sista dagar.” Selected Messages, bok 3, s. 338, 339.

Det hedniska Rom och syndens människa i 2 Thessalonikerbrevet representerar Förenta staterna och det påvliga Rom i de sista dagarna. Att missförstå denna sanning är bland annat att visa, att även om en person påstår sig grunda sin privata tolkning på principen om ”typ och antityp”, förstår han i själva verket inte ”typ och antityp”. Förenta staterna har förebildats av flera makter i den heliga historien. Varje tvåhornad makt representerar Förenta staterna i de sista dagarna, vare sig det är Israels norra och södra riken, det medisk-persiska riket eller det ateistiska Frankrike, representerat av Sodom och Egypten.

Den period då Förenta staterna formar en bild av och åt vilddjuret har förebildats genom järnet och leran i Daniel två, och genom det lilla horn som framträder som manligt och kvinnligt i Daniel åtta, liksom genom Baals profeter och lundarnas präster i Elias vittnesbörd på berget Karmel. Salome är en förebild för Förenta staterna i vittnesbördet om Herodes berusade födelsedagsfest. Pergamos är en förebild för Förenta staterna och identifierar den kompromiss som leder till Tyatira, vilken är en förebild för den påvliga makten i de sista dagarna.

Klodvig, frankernas kung år 496, är en förebild för Förenta staterna under Ronald Reagans era. Justinianus år 533 representerar Donald Trump före söndagslagen. I varje sådan förebild representerar Förenta staterna den makt som böjer sig i underkastelse för de sista dagarnas påvliga makt. Den makt som böjer sig i underkastelse framställs som att den hyllar Rom. Handlingen att visa ”hyllning” innefattar att böja sig för kungen, som är huvudet.

Det har visats att Förenta staterna är den makt som framställs genom vilddjuret med lammlika horn, och att denna profetia kommer att uppfyllas när Förenta staterna skall påtvinga söndagsfirande, vilket Rom gör anspråk på som det särskilda erkännandet av hennes överhöghet. Men i denna hyllning åt påvedömet kommer Förenta staterna inte att stå ensamt. Roms inflytande i de länder som en gång erkände hennes välde är ännu långt ifrån förstört. Och profetian förutsäger ett återupprättande av hennes makt. ”Jag såg ett av dess huvuden såsom sårat till döds; och dess dödliga sår blev läkt: och hela världen förundrade sig över vilddjuret.” Vers 3. Tillskyndandet av det dödliga såret pekar på påvedörets fall år 1798.

”Därefter, säger profeten, ’läktes hans dödliga sår; och hela världen förundrade sig över vilddjuret.’ Paulus säger tydligt att ’syndens människa’ skall bestå ända till den andra ankomsten. 2 Thessalonikerbrevet 2:3–8. Ända till själva tidens slut skall han fortsätta sitt bedrägeriverk. Och uppenbararen förklarar, också med hänvisning till påvedömet: ’Och alla jordens invånare skall tillbe honom, vilkas namn inte är skrivna i livets bok.’ Uppenbarelséboken 13:8. Både i den gamla och i den nya världen skall påvedömet få hyllning genom den ära som visas söndagsinstitutionen, vilken uteslutande vilar på den romerska kyrkans auktoritet.” *The Great Controversy*, 578.

Den sista meningen ger ytterligare belägg för att syster White förstod uttrycket ”den gamla världen” som en beteckning för Europa och ”den nya världen” som en beteckning för Amerika. Då så är fallet hyllar Förenta staterna den påvliga makten och tvingar resten av världen att göra detsamma. Detta identifierar Förenta staterna såsom underkastat den påvliga maktens direktiv. Jesajas identifiering och betoning av att förstå ”huvudet” för att bli befäst finner sitt gudomliga syfte däri att symbolen ”huvud” blir en nyckel till att förstå den yttre profetians linje, och även den inre profetians linje.

Ty Syriens huvud är Damaskus, och Damaskus huvud är Resin; och inom sextiofem år skall Efraim krossas, så att det inte mer är ett folk. Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son. Om ni inte tror, skall ni sannerligen inte bestå. Jesaja 7:8, 9.

I de sista dagarna, då varje profets vittnesbörd är i kraft, upprättar ”ditt folks rövare” synen. Med stöd av Profetians Ande och i överensstämmelse med adventismens grundläggande sanningar, såsom de framställs på Habackuks två heliga tavlor, är ”rövarna” en symbol för Rom. När det hedniska Rom för första gången trädde in i historien år 200 f.Kr., var de en förebild för de sista dagarnas moderna Rom. Denna profetiska sanning är det som upprättar de sista dagarnas profetiska syn, och om du vägrar att inse att det moderna Roms ”huvud” är den påvliga makten, då skall du förvisso inte bli befäst.

”Världen är fylld av storm, krig och oenighet. Men under ett huvud — påvemakten — skall folken förena sig för att stå emot Gud i hans vittnens person.” *Testimonies*, band 7, s. 182.

Om du har öron att höra med, då kan du förstå att ett av de främsta misslyckandena hos judarna i Kristi tid var att de identifierade ”skuggan” som ”verkligheten”. Judarna före och efter korset förtröstade på förebilderna i sitt gudstjänstsystem och förkastade Motbilden. De hävdade att ”skuggan” var ”verkligheten”, och därigenom har de i den inspirerade uppteckningen lämnat efter sig ett folk i de sista dagarna som också kommer att identifiera skuggan som verkligheten.

När Förenta staterna formar en bild åt vilddjuret, formar de en skugga av vilddjuret. De formar en skugga av substansen, ty en bild är en förebild. Att identifiera Förenta staterna, när de formar vilddjurets bild, såsom symbolen för det moderna Rom, är att parallellisera det forntida Israels förkastelse och korsfästelse av den stora antitypen.

De som lär ut den felaktiga uppfattningen att Förenta staterna är ditt folks rövare talar mycket om sin användning av typ och antityp, och de identifierar ofta Förenta staterna som vilddjurets bild och menar på något sätt att det faktum att de identifierar Förenta staterna som vilddjurets bild på något sätt bevisar att Förenta staterna är ”rövarna”. Om de verkligen lät sig styras av de grundläggande principerna för ”typ och antityp”, skulle de snabbt inse att Förenta staternas profetiska roll, vilken gång på gång har förbildats i Guds Ord, identifierar Förenta staterna som den makt som står under påvlig auktoritet. De skulle inse att det, utan vilddjuret som referenspunkt, är absurt att identifiera en bild åt vilddjuret som inte existerade. Det enda som kan definiera vilddjurets bild är vilddjuret självt, ty den påvliga makten är det som upprättar bilden i spegelsynen.

Den parallella profetiska linjen till Förenta staternas formande av vilddjurets avbild är när den sanna protestantismens horn formar en Kristi avbild. Detta formande identifieras särskilt i Daniel kapitel tio, när Daniel skådar ”marah”, synen, vilken är ”spegel”-synen. Daniel representerar dem som skådar Kristus, och därigenom återspeglar de Kristi karaktär. Om synen av Kristus inte hade framställts för Daniel, skulle han ha varit oförmögen att återspegla Kristi karaktär. För att de etthundrafyrtiofyra tusen, som representeras av Daniel i kapitel tio, ska kunna forma en Kristi avbild inom sig, måste de skåda hans karaktär. Genom att skåda blir de förvandlade.

Men vi alla, som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet såsom i en spegel, förvandlas till samma bild, från härlighet till härlighet, såsom av Herrens Ande. 2 Korinthierbrevet 3:18.

Den hebreiska definitionen av den ”marah”-syn som Daniel skådade i kapitel tio är ”en syn; också (kausativt) en spegel: — spegel, syn.” Det grekiska ord som i föregående vers översätts med spegel innebär att spegla sig själv, det vill säga att se reflekterat (bildligt): — skåda såsom i en spegel.

Jakob framlägger också en sanningens linje i samband med spegeln.

Ty om någon är ordets hörare och inte dess görare, är han lik en man som betraktar sitt naturliga ansikte i en spegel. Ty han betraktar sig själv och går därifrån och glömmer genast hurdan han var. Men den som blickar in i frihetens fullkomliga lag och förblir däri, han som inte är en glömsk hörare utan en gärningens görare, denne skall vara välsignad i sin gärning. Jakob 1:23–25.

Om vi älskar sanningen och därför är Ordets görare, då är den spegel i vilken vi skådar frihetens fullkomliga lag; men om vi inte älskar sanningen och därefter går vår egen väg, såsom de som var med Daniel gjorde när de flydde, då är spegeln endast en återspeglning av oss själva.

”Guds lag är spegeln som ger en fullständig återspeglning av människan sådan hon är och håller den rätta bilden framför henne. Somliga kommer att vända sig bort och glömma denna bild, medan andra kommer att använda smädande tillmälen mot lagen, som om detta skulle bota deras karaktärsbrister. Ytterligare andra, som fördöms av lagen, kommer att omvända sig från

sina överträdelser och genom tro på Kristi förtjänster fullkomna en kristen karaktär.” Faith and Works, 31.

Daniel såg inte sig själv i spegelns syn; han såg Kristus, som är den fullkomliga representationen av Jakobs fullkomliga frihetens lag.

”Kristi liv på jorden är en fullkomlig återspeglings av den gudomliga lagen. I honom finns liv och hopp och ljus. Se på honom, och ni skall bli förvandlade till samma likhet, från karaktär till karaktär.” Signs of the Times, 10 maj 1910.

Vilddjurets bild återspeglar vilddjuret, och upprättandet av vilddjurets bild är det stora provet för Guds folk, genom vilket deras eviga bestämmelse skall avgöras. När de protestantiska kyrkorna tar kontroll över Förenta staternas regering, kommer de att ha upprättat en avbild av det kyrkostatssystem som den påvliga makten alltid har använt. Under samma tidsperiod kommer Kristi avbild att frambringas i hans folk i den sista tiden. Ändå såg de som var med Daniel inte synen, ty de flydde undan synen.

Utformningen av Kristi avbild frambringar en uppenbarelse av två slag av tillbedjare. Den ena gruppen förkastar principen om återspeglings. Principen om återspeglings representeras av en spegel, ty Kristus använder de bokstavliga jordiska tingen för att framställa andliga himmelska sanningar.

”I Kristi undervisning i liknelser framträder samma princip som i hans egen mission till världen. För att vi skulle kunna lära känna hans gudomliga karaktär och liv antog Kristus vår natur och bodde ibland oss. Gudomen uppenbarades i mänskligheten; den osynliga härligheten i den synliga mänskliga gestalten. Människor kunde lära om det okända genom det kända; himmelska ting uppenbarades genom det jordiska; Gud blev uppenbarad i människors likhet. Så var det också i Kristi undervisning: det okända åskådliggjordes genom det kända; gudomliga sanningar genom jordiska ting som folket var mest förtrogena med.

”Skriften säger: ’Allt detta talade Jesus till folket i liknelser; ... för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: Jag skall öppna min mun i liknelser; jag skall uttala ting som har varit dolda från världens grundläggning.’ Matteus 13:34, 35. Det naturliga var medlet för det andliga; naturens ting och hans åhörarens livserfarenhet sammanbands med den skrivna ordets sanningar. Genom att så leda från det naturliga till det andliga riket är Kristi liknelser länkar i den sanningens kedja som förenar människan med Gud och jorden med himlen.” Christ’s Object Lessons, 17.

Reflektionens andliga princip fullbordas genom att blicka in i en spegel som representerar Kristus, och eftersom ”marah”-visionen är en kausativ vision, frambringar bilden av Kristus i spegeln Kristi bild i mänskligheten.

Att hävda att Förenta staterna är det som stadfäster synen, är att hävda att Daniels bildstod är det som stadfäster Kristus. Kristus är det som stadfäster synen av hans karaktär och verk, och antikrist är det som stadfäster synen av hans karaktär och verk. Synen är det som återspeglas i spegeln, och synen stadfästs av rövarena. Att missförstå ett vilddjurs avbild genom att identifiera avbilden som det faktiska vilddjuret frambringar parallella linjer.

Den oomvända människan ser sig själv i spegeln, eller, om hon verkligen ser Guds lag, visar hon förakt för lagen i ett försök att undgå dess anspråk. En omvänd människa ser Kristus och hans lag i spegeln. Förenta staterna formar en avbild av den påvliga makten genom att betrakta den påvliga makten och efterbilda den. Antikrist dupliceras av Förenta staterna.

Lucifer önskade att sitta på Guds politiska och religiösa troner.

Hur har du inte fallit från himlen, du Lucifer, morgonrodnadens son! hur har du inte blivit nedhuggen till jorden, du som försvagade folken! Ty du sade i ditt hjärta: Jag skall stiga upp till himlen, jag skall upphöja min tron över Guds stjärnor; jag skall också sitta på församlingens berg, längst uppe i norr; jag skall stiga upp över molnens höjder; jag skall bli lik den Högste. Hesekiel 14:12–14.

Satan är antikrist, och så är också påvemakten. Påvemakten fick sitt säte i kyrkan och härskade över Europas politiska troner. Daniels bok, kapitel tio, såsom ett kausativt skådespelande spegelglas, förvandlar, när det betraktas i sin andliga tillämpning, dem som skådar in i det till Kristi avbild. Den sanningen styr antikrists linje. När en nation eller en individ ser in i spegelglasvisionen frambringar den en kausativ verkan, i det att den återger sin avbild i antingen den individ eller den nation som betraktar den, och detta frambringar antingen Kristi avbild eller vilddjurets bild. Det motsvarar samma verkan som representeras av Daniel. Kristus är den som upprättade visionen för Daniel, och antikrist upprättar visionen för Förenta staterna när det formar en bild åt vilddjuret.

Vi kommer att fortsätta dessa tankar i nästa artikel.